

[REDACTED]

*

România
Tribunalul Neamț
Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal
Dosar nr. 2172/103/2014

Încheiere

Ședința publică din data de 19.02.2020

Instanța constituită din:

Președinte – Claudia-Veronica Vasiliu – judecător-sindic

Angelica Toma – grefier

Pe rol se află derularea procedurii insolvenței, prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind pe debitorul SC Dragomir Invest SRL, cu sediul în Roman, str. Anton Pann bl. 14, ap. 54, județul Neamț, nr. de ordine în registrul comerțului J27/360/2012, CUI 30250246, cu privire la soluționarea cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale formulate de lichidatorul judiciar Activ Judiciar IPURL și de creditorul Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț împotriva pârâtului Dragomir Bogdan Cristian (dosare asociate nr. 2172/103/2014/a3 și a4).

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns: consilierul juridic Damian Teodor, pentru creditorul bugetar și practicianul în insolvență Duda Maria, pentru lichidatorul judiciar Activ Judiciar IPURL, lipsă fiind restul părților.

S-a expus referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință care învederează următoarele:

- procedura de citare este legal îndeplinită;

- s-au depus la dosar dovezile achitării onorariului suplimentar de expert, în cuantum de 1.000 lei, de către pârâtul Dragomir B. Cristian, o cerere de amânare a judecății de către lichidatorul judiciar Activ Judiciar IPURL și hotărârile judecătorești pronunțate în dosarele nr. 2669/291/2014 de Judecătoria Roman și nr. 3192/291/2014 de Judecătoria Gherla.

Părțile prezente declară că nu mai de formulat cereri în cauză.

Nemaifiind alte cereri de formulat și/sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul asupra cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale formulate de lichidatorul judiciar și de creditorul bugetar împotriva pârâtului Dragomir Bogdan Cristian.

Consilierul juridic Damian Teodor, pentru creditorul bugetar, solicită admiterea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale așa cum a fost formulată și precizată și să se dispună obligarea pârâtului Dragomir Bogdan Cristian la plata întregului pasiv al societății debitoare, în cuantum de 718.641,69 lei, pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art. 138 alin. 1 lit. a și d din Legea nr. 85/2006, motivat de faptul că nu a pus la dispoziția lichidatorului judiciar activele din patrimoniul debitoare și a folosit fondurile societății pentru cheltuieli de protocol peste limitele admisibile, nu a predat lichidatorului judiciar toate actele contabile ale societății ceea ce a condus la imposibilitatea acestuia de a efectua demersuri pentru recuperarea creanțelor. Totodată, solicită amânarea pronunțării pentru a depune la dosar concluzii scrise.

Practicianul în insolvență Duda Maria, pentru lichidatorul judiciar, pune aceleași concluzii de admitere a cererii.

Instanța declară dezbaterile închise cu privire la cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale, urmând a se proroga discutarea cererii lichidatorului judiciar de închidere a procedurii insolvenței după soluționarea definitivă a cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale și fixarea unui termen de judecată, pentru continuarea procedurii prin hotărârea ce urmează a se pronunța. De asemenea, se vor emite adrese către expertul contabil Avornicesei Alexandrina și Biroul local de expertize, tehnice și judiciare de pe lângă Tribunalul Neamț în vederea comunicării dovezii de plată a onorariului suplimentar în sumă de 1000 lei, achitat de pârât cu chitanța seria nr. 1886916825/17.02.2020.

Tribunalul,

Judecătorul-sindic,

În considerarea dispozițiilor art. 396 Cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea soluției asupra cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale, pentru a da posibilitate creditorului bugetar să depună la dosar concluzii scrise, sens în care,

Pentru aceste motive, în numele legii, dispune:

Amână pronunțarea asupra cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale, formulate de lichidatorul judiciar Activ Judiciar I.P.U.R.L. și creditorul Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, pentru data de 04.03.2020.

Prorogă discutarea cererii lichidatorului judiciar de închidere a procedurii falimentului societății debitoare SC Dragomir Invest SRL până la soluționarea definitivă cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale, formulate în prezenta cauză. Stabilește termen pentru continuarea procedurii insolvenței la data de 03.06.2020, ora 11.00. Pronunțată în ședință publică, astăzi, 19.02.2020.

Președinte,
Claudia-Veronica Vasiliu

Grefier,
Angelica Toma

*

România
Tribunalul Neamț
Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal
Dosar nr. 2172/103/2014

Sentință civilă nr. 97/F

Ședința publică din data de 04.03.2020

Instanța constituită din:

Președinte – Claudia-Veronica Vasiliu – judecător-sindic
Angelica Toma – grefier

Pe rol se află derularea procedurii insolvenței, prevăzute de Legea nr.85/2006 privind pe debitoarea SC Dragomir Invest SRL, cu sediul în Roman, str. Anton Pann bl. 14, ap. 54, județul Neamț, nr. de ordine în registrul comerțului J27/360/2012, CUI 30250246, cu privire la soluționarea cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale formulate de lichidatorul judiciar Activ Judiciar IPURL și de creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț împotriva pârâtului Dragomir Bogdan Cristian (dosare asociate nr. 2172/103/2014/a3 și a4).

Dezbaterile asupra cererilor de atragere a răspunderii patrimoniale au avut loc în ședința publică din 19.02.2020, au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință, iar pronunțarea s-a amânat pentru data de 04.03.2020 când,

Tribunalul,

Judecătorul-sindic,

Asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț la data de 13.10.2016, sub nr. 2172/103/2014/a3 (conexată la dosarul de fond nr. 2172/103/2014 la data de 05.04.2017), lichidatorul judiciar Activ Judiciar I.P.U.R.L. a solicitat ca pasivul societății debitoare SC Dragomir Invest SRL (față de care a fost deschisă inițial procedura generală a insolvenței și, ulterior, procedura falimentului), în quantum de 687.508,69 lei (659.783 lei – creanța bugetară prioritară A.J.F.P. Neamț, 592 lei – creanța bugetară prioritară Municipiului Roman, 3.556,80 lei – creanța născută în timpul procedurii E.ON Distribuție România SA, 5.717 lei – creanța chirografară SC Bicano Nero Comserv SRL, 11.809,89 lei – creanța chirografară SC Asistvet SRL, 6.050 lei – creanță chirografară I.I. Ursu Cătălin), să fie suportat de pârâtul Dragomir Bogdan Cristian.

În motivare s-au arătat următoarele:

În fapt, prin sentința civilă nr. 35/F din 21.01.2015, pronunțată de Tribunalul Neamț - Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal - a fost deschisă procedura insolvenței împotriva SC Dragomir Invest SRL La data de 27.01.2016 - prin sentința civilă nr. 38/27.01.2016 - aceeași instanță a dispus deschiderea procedurii falimentului.

Din analiza situației economico-financiare a debitoarei, din raportul privind cauzele și împrejurările ce au dus la starea de insolvență/faliment a debitoarei, cât și din raportul de inspecție fiscală, rezultă că administratorul statutar al debitoarei se face vinovat de starea de incapacitate de plată, deoarece:

- parte din facturile fiscale care stau la baza operațiunilor economice desfășurate de către debitoare, în relația cu societățile furnizoare și care au fost înregistrate în evidența contabilă reflectă tranzacții care nu au la bază documente din care să rezulte realitatea și legalitatea efectuării operațiunilor și nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate documente justificative, conform art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003;

- achizițiile declarate de societatea debitoare sunt operațiuni prin care s-a încercat disimularea realității, prin crearea aparenței unor operațiuni care, în fapt, nu au existat, în scopul diminuării bazei impozabile;

- o parte din tranzacțiile reflectate în evidența contabilă sunt fictive întrucât: aprovizionarea cu mărfuri s-a făcut de la furnizori declarați inactivi; nu au fost prezentate contractele în baza cărora au fost achiziționate bunurile; furnizorii nu au recunoscut că ar fi efectuat livrările, aceștia nedeclarând și neînregistrând aceste operațiuni în evidența contabilă proprie; furnizorii au făcut acte de comerț care nu aveau nicio legătură cu obiectul de activitate declarat al acestora; furnizorii nu au făcut dovada recepției efective a mărfurilor;

- partenerii de afaceri ai societății au comportament de tip „fantomă” întrucât nu funcționează la sediul declarat, organele de inspecție fiscală nu au putut avea acces la arhiva financiar-contabilă a acestora. Deși debitoarea a declarat achiziții de la anumite societăți, acestea la rândul lor nu declarau nicio livrare. O parte dintre administratorii societăților furnizoare sunt implicați în operațiuni de evaziune fiscală și sunt cercetați în dosare penale aflate în diverse stadii;

- au fost înregistrate în contabilitatea societății debitoare cheltuieli de protocol ocazionate de servirea unor mese pentru care nu a fost calculată limita de deductibilitate și fără a fi justificate ca fiind făcute în scopul afacerii;

- au fost reîncadrate ca nedeductibile cheltuieli privind combustibilul, piesele de schimb și reparațiile efectuate ca urmare a depășirii limitei de 50 %, conform art. 145 alin. 1 din Legea nr. 571/2003;

- nu a fost considerată cheltuielă deductibilă cheltuielă cu amortizarea mijloacelor fixe pentru care nu a putut fi dovedită

realitatea tranzacției, acestea fiind considerate achiziții fictive.

La inspecția fiscală s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de 63.524 lei, pentru care s-au calculat dobânzi și penalități în sumă de 18.176 lei. De asemenea, s-a stabilit suplimentar TVA de plată în sumă de 204.854 lei, pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă de 58.800 lei.

Neținerea contabilității în conformitate cu legea a fost constatată prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. 1 din Legea contabilității, art. 19 alin. 1, art. 21 alin. 4 lit. f, art. 108 alin. 1, art. 146 alin. 1 lit. a, art. 155, art. 156, art. 158 din Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și prevederile art. 6, 7, 49, 52, 64 și 94 din O.G. 92/2003.

Prin neținerea unei contabilități în conformitate cu legea societatea a fost prejudiciată prin mărirea nejustificată a pasivului cu valoarea taxelor și impozitelor stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, obligații la care s-au adăugat accesoriile pentru neplata acestora (art. 138 l lit. d din Legea nr. 85/2006).

Prin înregistrarea unor operațiuni fictive și prin neînregistrarea exactă a operațiunilor economice, activitatea societății a fost deturnată de la scopul său, administratorul societății urmărind să obțină avantaje în dauna societății și implicit a creditorilor săi (art. 138 l lit. a din Legea nr. 85/2006).

La data de 31.01.2015 creanțele neîncasate erau de 115.758 lei.

Din bilanța de verificare la data de 31.01.2015 rezultă că valoarea creanțelor se compune din: clienți neîncasați - 103.089,03 lei, TVA deductibil - 574,99 lei, TVA neexigibil - 12.094,55 lei.

Administratorul societății nu a prezentat evidența analitică la contul „clienți neîncasați”, astfel încât nu s-a putut stabili care este scadența sumelor, respectiv dacă acest cont reflectă posibilitățile reale de încasare.

Conturile de disponibilități bănești au valori reduse raportat la obiectul de activitate și nu indică faptul că fluxurile de numerar au fost utilizate în interese contrare societății.

La finele anului 2013 suma evidențiată în conturile de disponibilități era de 4.537 lei și a crescut până la valoarea de 22.855,08 lei la 31.01.2015.

Situația patrimonială a debitoarei arată că nu au fost făcute transferuri patrimoniale cu scopul de a prejudicia creditorii.

Datoriile cumulate ale societății au avut o evoluție crescătoare în perioada 2012–31.01.2015.

La data de 31.12.2012 datoriile totale erau de 244.715 lei, la data de 31.12.2013 erau de 173.373 lei, iar la 31.01.2015 acestea aveau valoarea de 376.381 lei.

Conform bilanței, la 31.01.2015 societatea înregistrează următoarele datorii: furnizori - 210.427,30 lei; clienți creditori - 17.354,84 lei; personal salarii datorate - 6.469 lei; contribuția societății la asigurările sociale - 35.633,22 lei; contribuția personalului la asigurările sociale - 17.546 lei; contribuția societății la asigurările sociale de sănătate - 9.393 lei; contribuția personalului la asigurările sociale de sănătate - 9.417 lei; concedii și indemnizații - 1.451 lei; fond șomaj - 1.795 lei; fonduri speciale, taxe și vărsăminte - 456 lei; impozitul pe profit - 153 lei; TVA de plată-56.191,47 lei; impozit pe salarii - 8.558 lei; alte datorii cu bugetul statului - 576 lei.

În concluzie, lichidatorul judiciar a arătat că administratorul statutar — Dragomir I Bogdan Cristian se face vinovat de starea de faliment a societății, motiv pentru care a solicitat ca pasivul debitoarei - în cuantum de 687.508,69 lei, să fie suportat din averea proprie de către acesta.

În drept, au fost invocate prevederile art. 138 al. 1 lit. a și d din Legea insolvenței nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Acțiunea lichidatorului judiciar este scutită de plata taxei judiciare de timbru, potrivit art. 115 alin. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, potrivit căruia toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru”.

La data de 16.08.2018, în temeiul hotărârii adunării creditorilor din data de 13.08.2018, creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț a formulat, în contradictoriu cu pârătul Dragomir Bogdan Cristian, cerere de atragere a răspunderii patrimoniale pentru întreg pasivul rămas neacoperit al societății SC Dragomir Invest SRL, în valoare de 718.641,69 lei, înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț sub nr. 2172/103/2014/a4 și conexasă la dosarul de fond nr. 2172/103/2014, prin încheierea nr. 64/F/13.03.2019.

Creditorul bugetar a învederat următoarele:

Potrivit raportului causal, debitoarea avea în patrimoniu, în luna ianuarie 2015, active immobilizate cu o valoare contabilă de 186.987 lei și active circulante cu o valoare contabilă de 138.615 lei, din care creanțe în valoare de 115.758 lei și casă și conturi la bancă în valoare de 22.857 lei. În cauza nu au fost predate lichidatorului spre valorificare activele immobilizate, inacțiune ce, în opinia creditoarei, cade sub incidența dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. a și e din Legea nr. 85/2006, respectiv se poate reține fie că aceste bunuri au fost folosite de pârât, în calitate de administrator, în interes personal sau în interesul altor persoane, fie că acesta a ascuns o parte din activele persoanei juridice.

De asemenea, potrivit datelor contabile prezentate de lichidator, debitoarea deținea creanțe, în luna ianuarie 2015, în valoare de 115.758 lei. Lipsa demersurilor din partea fostului administrator pentru recuperarea acestor creanțe reprezintă act material de săvârșire a faptei prevăzute de art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006.

În plus, pârătul nu a pus la dispoziția lichidatorului judiciar suma de 22.857 lei, ce era evidențiată în contabilitatea debitoarei în contul „casă și conturi la bancă”, act material de săvârșire a faptei prevăzute de art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006.

În același context al aplicabilității în cauză a dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006, A.J.F.P. Neamț a învederat faptul că, în perioada 01.07.2012–31.12.2012, au fost înregistrate în contabilitatea debitoarei cheltuieli de protocol ocazionate de acordarea unor mese consemnate în factura nr. 34/14.09.2012, emisă de SC Cony Fan SRL și

facturile nr. 10972/06.11.2012 și nr. 596/10.12.2012, emise de SC Atlass Grup SRL, constatându-se că agentul economic nu a determinat depășirea limitelor de deductibilitate, din punct de vedere fiscal, conform art. 21 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, din verificările efectuate și consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F-NT 295/28.07.2015, s-a relevat faptul că suma de 24.385 lei, reprezenta depășirea limitei admisibile a cheltuielilor de protocol. Pe cale de consecință, această sumă a fost folosită în interesul altor persoane, aspect ce cade sub incidența dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006.

Tot în raportul de inspecție fiscală nr. F-NT 295/28.07.2015 s-a consemnat faptul că suma de 4.207 lei, reflectată în contabilitatea debitoare în contul 628 „cheltuieli privind serviciile prestate”, reprezintă contravaloare meselor servite fără a exista o justificare că tratațiile respective au fost în scopul afacerii, aspect ce atrage de asemenea aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006.

Săvârșirea faptei prevăzute de art. 138 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2006, respectiv neconducerea contabilității în conformitate cu dispozițiile legale incidente, rezultă fără putință de tăgadă din cele consemnate în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. F-NT 295/28.07.2015, întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Neamț.

Astfel, creditoare a reluat argumentele lichidatorului judiciar în acest sens, prezentând în extenso concluziile verificărilor fiscale efectuate referitoare la tranzacțiile reflectate în evidența fiscală, cheltuielile înregistrate în contabilitate, taxele și impozitele suplimentare, stabilite în sarcina societății debitoare.

Creditoarea a mai subliniat că, din cuprinsul raportului causal, rezultă faptul că nu au fost predate lichidatorului judiciar toate actele contabile ale societății debitoare. Acest aspect atrage incidența în cauză a dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. d teza a II a din Legea privind procedura insolvenței nr. 85/2006, care stabilesc faptul că, în cazul în care actele contabile nu sunt predate lichidatorului judiciar, atât culpa, cât și legătură de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Nedepunerea documentelor de contabilitate Primară a condus la imposibilitatea lichidatorului judiciar de a efectua demersurile necesare încasării creanțelor pe care debitoarea le deținea față de terți, în cuantum de 115.758 lei.

Concluzionând, având în vedere cele ce preced, coroborate cu cele consemnate în cuprinsul raportului causal, A.J.F.P. Neamț a considerat că în cauză sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, așa cum reies din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare privind Codul Civil, cu privire la pârâțul susindicat astfel: faptele ilicite sunt cele prevăzute de art. 138 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2006 și reies din actele materiale susmenționate; prejudiciul este dat de totalul masei credale, în cuantum de 718.641,69 lei; între prejudiciu și faptele ilicite există legătură de cauzalitate (nu se cere a exista legătură directă de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, ci, în principal, legătură directă între faptă ilicită și starea de insolvență - legătură deplin dovedită faptic prin cele susmenționate); în ceea ce privește culpa, ca element al răspunderii, aceasta îmbracă forma intenției indirecte și reiese din faptele materiale susmenționate, în sensul că pârâțul cunoștea caracterul ilicit al faptelor și cu toate că nu a urmărit în mod sigur pricinuirea pagubei, a acceptat posibilitatea producerii ei.

În drept, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț și-a fundamentat acțiunea pe dispozițiile art. 138 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Acțiunea este scutită de plata taxei judiciare de timbru, potrivit art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru coroborat cu art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În dovedirea celor susținute, creditoarea a solicitat proba cu înscrisurile existente în dosarul fond, în special, raportul causal întocmit de lichidatorul judiciar în temeiul art. 59 din Legea nr. 85/2006, raportul de inspecție fiscală nr. F-NT 295/28.07.2015, decizia de impunere nr. F-NT 325/28.07.2015, obiecțiunile formulate împotriva raportului de expertiză contabilă, întocmit de expertul contabil Avornicesei Alexandrina Maria, precum și precizările la aceste obiecțiuni.

Pârâțul Dragomir Bogdan Cristian a formulat întâmpinare la cererea de atragere a răspunderii sale personale, formulată de lichidatorul judiciar, arătând următoarele:

Societatea comercială SC Dragomir Invest SRL se ocupa cu construcții civile și industriale, de fierărie, activități desfășurate, în principal, în baza unor contracte de subantrepriză.

În ceea ce privește facturile fiscale care ar sta la baza operațiunilor economice desfășurate de către debitoare și care ar reflecta tranzacții care nu au la baza documente din care să rezulte realitatea și legalitatea efectuării operațiunilor și care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate documente justificative, conform art. 21 alin. 4 lit f din Legea nr. 571/2003, pârâțul a apreciat că, în lipsa unor dovezi concrete, prin depunerea de către lichidatorul judiciar a unor copii de pe aceste facturi, acesta face o simplă afirmație, insuficientă însă pentru atragerea răspunderii.

Pârâțul a subliniat că nu înțelege ce document justificativ, altul decât factura și dovada plății, fie prin chitanță ori prin transfer bancar, i se solicită, atât timp cât societatea achiziționa consumabile ori accesorii, care erau utilizate în vederea punerii în operă a materialelor de construcție puse la dispoziție de către antreprenorul principal. Legea înțelege prin document justificativ, inclusiv situațiile de lucrări, atât timp cât bururile achiziționate erau, în cea mai mare parte, burghie, drujbe, centuri de siguranță, generatoare, bunuri care se cumpărau direct din magazinele de specialitate și care erau ridicate direct, în aceeași zi, nemaifiind necesare livrări ulterioare și, în consecință, întocmirea de documente.

Referitor la disimularea realității, prin achizițiile declarate de către societatea comercială, care ar fi fictive, pârâțul a considerat că cel care face o afirmație este obligat să depună și documente doveditoare, cu atât mai mult având în vedere că reclamanta este un profesionist. În lipsa acestor documente, o susținere de o asemenea gravitate nu poate produce efecte.

În acest sens, dacă asupra societății debitoare și, implicit, asupra administratorului ar fi planat suspiciuni rezonabile că s-ar fi săvârșit infracțiuni, ar fi existat deja un rechizitoriu ori o hotărâre judecătorească având în vedere că societatea nu

mai desfășoară activități din anul 2014.

Practicianul în insolvență a considerat, în mod nejustificat, că, faptul că pârâțul a cumpărat de la furnizori declarați inactivi sau care nu au sediul efectiv unde l-au declarat ori care vândut bunuri pentru care nu au obiect de activitate ori nu au făcut dovada recepției efective a mărfurilor, sunt aspecte care sunt imputabile administratorului, limitându-se, din nou, la o simplă enumerare, fără să identifice vreun furnizor, pentru a da posibilitatea efectuării de verificări. În aceste condiții, în opinia pârâțului, aceste aspecte sunt nedovedite.

Nici susținerea referitoare la partenerii de afaceri ai societății debitoare, care nu au fost găsiți la sediul declarat, nu este de natura a atrage răspunderea personală a administratorului, atât timp cât, ca și cumpărător, nu ai obligația de a efectua verificări asupra situației vânzătorului, mai mult cu cât societatea a cumpărat din magazine bunuri specifice obiectului de activitate, activitate care a existat, dovadă fiind contractele încheiate, dar și situațiile de lucrări.

Înșuruierea de pretinse motive de antrenare a răspunderii continuă în cererea de chemare în judecată cu faptul că, deși societatea debitoare înregistra în contabilitatea societății achizițiile făcute, acestea nu declarau livrarea. Din nou, neînsoțite de dovezi, aceste afirmații, dacă ar fi reale, nu conturează o conduită nelegală, realizată de către fostul administrator.

În ceea ce privește clienții neîncașați, administratorul societății debitoare a inițiat mai multe procese în scopul recuperării creanțelor de la diverși clienți.

Pârâțul a mai precizat că cererea de chemare în judecată conține și argumente în favoarea sa: nu fost făcute transferuri patrimoniale din patrimoniul societății, în scopul prejudicierii creditorilor; din conturile de disponibilități bănești nu rezultă faptul că numerarul încasat ar fi fost folosit în interese contrare societății ceea ce se poate traduce în faptul că administratorul nu a folosit în scopuri personale banii societății comerciale.

Mai mult, dovada conduitei administratorului în susținerea activității societății este făcută de către lichidatorul judiciar prin inserarea în cererea de chemare în judecată a faptului că disponibilitățile bănești ale societății au fost semnificativ mai mari în anul 2015, respectiv 22.855,08 lei, comparativ cu anul 2013, când valoarea a fost de doar 4.537 lei.

Având în vedere argumentele expuse, pârâțul a apreciat că acțiunea nu poate fi admisă, nefiind suficiente simple afirmații pentru a opera angajarea răspunderii patrimoniale, deoarece părților le revine, potrivit art. 1169 din fostul Cod civil (aplicabil în cauză), sarcina de a-și dovedi susținerile, invocarea prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 nefiind de natura să atragă în mod automat răspunderea membrilor organelor de conducere, căci legiuitorul nu a înțeles să instituie o prezumție legală de vinovăție și de răspundere în sarcina acestora, ci a prevăzut doar posibilitatea atragerii acestei răspunderi, dar după administrarea de dovezi care să conducă la concluzia că, prin faptele enumerate de lege, s-a contribuit la ajungerea societății în stare de insolvență.

Prin urmare, toate condițiile răspunderii reglementate de procedura insolvenței trebuie dovedite, neoperând nicio prezumție de culpă, respectiv prezumția că s-a încercat ascunderea modului în care au fost folosite capitalurile și activele societății. Simpla indicare a faptei, astfel cum este prevăzută de art. 138 al. 1 lit. a din lege, nu este suficientă, trebuind să se arate și să se probeze care sunt bunurile ce au fost folosite și cum au fost folosite acestea în fapt, pentru a putea determina astfel scopul utilizării lor.

Răspunderea prevăzută de art. 138 din lege nu este o răspundere contractuală în care culpa este prezumată, ci este o răspundere specială care împrumută din caracteristicile răspunderii delictuale, răspunderea contractuală operând doar în raporturile administratorului statutar cu societatea.

Prin urmare, culpa nu este prezumată ca la răspunderea contractuală, ci trebuie dovedită împreună cu îndeplinirea celorlalte condiții cerute pentru antrenarea răspunderii delictuale.

În concret, societatea debitoare a intrat în imposibilitate de plăți în cursul anului 2014 și tot atunci A.J.F.P. Neamț a solicitat deschiderea procedurii simplificate, însă imposibilitatea de a face față plăților și acumularea de pierderi nu este, prin ea însăși, un act imputabil administratorului, atâta timp cât aceasta se poate datora și unor cauze obiective, independente de voința administratorului.

Faptul că a fost continuată activitatea, deși societatea avea datorii, nu poate conduce în mod automat la concluzia că s-a dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți atâta timp cât nu se dovedește interesul personal în continuarea activității și că datorită acestui fapt societatea a ajuns în stare de insolvență.

Împrejurarea că nu a fost formulată cerere de deschidere a procedurii nu poate echivala cu incidența ipotezei reglementate de art. 138 lit. c și nu poate conduce, prin ea însăși, la angajarea răspunderii patrimoniale.

În lipsa unor dovezi din care să rezulte în concret fapta prin care s-a dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți, modalitatea în care s-a realizat această faptă, perioada de timp și, nu în ultimul rând, faptul că această faptă ar fi produs starea de insolvență, nu poate fi reținută ca fiind dovedită fapta ilicită.

În consecință, pârâțul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea apărărilor sale pârâțul a anexat întâmpinării copia încheierii penale nr. 44/CP/25.04.2016 a Tribunalului Neamț.

La data de 07.03.2017 lichidatorul judiciar a modificat acțiunea în sensul măririi cuantumului obiectului acțiunii, solicitând atragerea răspunderii patrimoniale a pârâțului pentru întreg pasivul societății debitoare, însumând 718.641,69 lei, conform tabelului definitiv consolidat de creanțe, refăcut la data de 07.03.2017, majorarea valorii masei credale datorându-se desfășurării activității chiar și în perioada de faliment.

Prin răspunsul la întâmpinarea formulată de pârâțul Dragomir Bogdan Cristian, lichidatorul judiciar a precizat că își

menține motivele invocate în cererea introductivă, susținute de raportul privind cauzele și împrejurările care au dus la starea de insolvență a societății debitoare și raportul de inspecție fiscală nr. 3301/F-NT/295/28.07.2015.

Suplimentar față de cele expuse în cuprinsul acțiunii, lichidatorul judiciar a subliniat că, deși la data de 27.01.2016, prin sentința civilă nr. 38/F, s-a deschis procedura falimentului împotriva debitoare, administratorul statutar a continuat să desfășoare activitate, ignorând dispozițiile instanței/legii.

Astfel, de la data deschiderii procedurii falimentului și până în prezent debitoarea a fost supusă mai multor controale din partea Inspectoratelor Teritoriale de Muncă: ITM Cluj - proces - verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 017949/24.05.2016 – SC Dragomir Invest SRL fiind amendată cu suma de 16.000 lei, ITM Dolj - proces - verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 002049/14.12.2016, SC Dragomir Invest SRL fiind amendată cu suma de 20.000 lei (în timpul procedurii de faliment); poliția Municipiului Câmpia Turzii a citat debitoarea SC Dragomir Invest SRL, reprezentată prin Activ Judiciar IPURL, pentru data de 27.03.2017, în calitate de suspect, în cauza privinducidere din culpă (accident de muncă).

Pe de altă parte, pârâul Dragomir Bogdan-Cristian a refuzat orice colaborare cu administratorul /lichidatorul judiciar și în ceea ce privește recuperarea creanțelor. Astfel, cu toate că la deschiderea procedurii insolvenței a depus lista debitorilor, nu a comunicat nicio dovadă în vederea recuperării respectivelor creanțe, ba mai mult, în urma adreselor lichidatorului judiciar a precizat că „recuperarea facturilor neachitate se va face de către personalul societății noastre...”. Așadar, eventualele sume pe care le-ar fi încasat de la proprii debitori - nu au fost folosite în scopul achitării creanțelor înscrise în tabelul creditorilor (art. 138 1 lit. a din Legea nr. 85/2006).

În concluzie, Activ Judiciar IPURL, în calitate sa de lichidator judiciar al SC Dragomir Invest SRL, a solicitat admiterea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale așa cum a fost formulată și completată.

Lichidatorul judiciar a anexat răspunsului la întâmpinare, în copie, procesele-verbale de contravenție și citația la care a făcut referire în cuprinsul acestuia, raportul de inspecție fiscală din data de 28.07.2015, lista debitorilor societății SC Dragomir Invest SRL, notificarea nr. 1025/13.01.2017.

Analizând și coroborând susținerile părților și înscrisurile existente la dosar, cu privire la cererile de atragere a răspunderii patrimoniale a fostului administrator Dragomir Bogdan Cristian pentru pasivul societății debitoare SC Dragomir Invest SRL, instanța reține următoarele:

În drept, potrivit art. 138 alin. 1 din Legea nr. 85/2006, (1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte: a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;...d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea; e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia... Din textul normativ enunțat anterior rezultă că răspunderea reglementată de art. 138 și următoarele din Legea insolvenței este o formă specială de răspundere civilă delictuală, care împrumută cele mai multe dintre caracteristicile răspunderii delictuale de drept comun, dar care se completează cu câteva elemente de specificitate prevăzute de Legea insolvenței. Astfel, pentru ca aceasta răspundere să poată fi angajată, este necesar a fi îndeplinite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, prevăzute de Codul civil (existența unui prejudiciu, a unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției celui care a cauzat prejudiciul respectiv), precum și cele special reglementate de art. 138 și următoarele din Legea insolvenței. Caracterul special al reglementării invocate în cauză constă în aceea că aprecierea culpei persoanei chemate să răspundă (membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, din categoria cărora fac parte administratorii de facto, administratorii aparenți etc.) este făcută „în concreto”, fiind necesară dovedirea unei legături de cauzalitate specifică între faptele enumerate în art. 138 alin. 1 lit. a-g din lege și prejudiciu, respectiv în măsura în care au fost săvârșite culpabil și au cauzat un prejudiciu, să fi avut drept consecință ajungerea societății debitoare în insolvență. Totodată, trebuie subliniat că textul de lege menționat cu privire la răspunderea membrilor organului de conducere nu instituie o răspundere obiectivă pentru prejudiciul reprezentând totalul creanțelor creditorilor participanți la procedura insolvenței, ci o răspundere în care faptele imputate trebuie dovedite, atât în fapt, cât și în drept, sub aspectul condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale reglementate de dispozițiile art. 998 Cod civil, cât și sub aspectul condițiilor speciale prevăzute în textul normativ pentru fiecare dintre faptele enumerate, condițiile generale ale răspunderii civile delictuale urmând a dobândi particularități specifice în funcție de cazul reglementat în textul legii. Ca urmare, legiuitorul nu a instituit o prezumție legală de vinovăție și răspundere în sarcina administratorului societății debitoare.

Aplicând considerentele teoretice expuse mai sus la particularitățile speței instanța constată că sunt îndeplinite condițiile legale (generale și speciale) ale răspunderii reglementate de art. 138 din Legea nr. 85/2006 în privința pârâului Dragomir Bogdan Cristian, în ceea ce privește faptele ilicite, prevăzute de lit. a și e, iar în cele ce urmează va fi analizată îndeplinirea acestor condiții în fiecare dintre aceste cazuri.

Astfel, activitatea la care se referă art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006, de folosire a bunurilor sau a creditului societății debitoare în interesul propriu sau în cel al unei alte persoane, fizice sau juridice, presupune săvârșirea acelor fapte ilicite prin care se deturnează utilizarea bunurilor și fondurilor bănești ale societății de la scopul lor firesc, într-o utilizare frauduloasă, respectiv în interes propriu sau în interesul unei terțe persoane. În cauza pendinte, din coroborarea

analizei situației patrimoniului societății falite efectuate de către lichidatorul judiciar în cuprinsul raportului întocmit în temeiul art. 59 din Legea nr. 85/2006 și de către expertul contabil desemnat în cauză să efectueze raportul de expertiză contabilă pentru stabilirea cauzelor și împrejurările care au dus la apariția stării de insolvență, rezultă că, în luna ianuarie 2015, societatea SC Dragomir Invest SRL figura în patrimoniu cu active imobilizate, în valoare totală de 146.991,4 lei (utilaje specifice activităților de construcții – 123.763,90 lei și trei mijloace de transport achiziționate de la persoane fizice - 23.227,50 lei, enumerate în anexa nr. 1 a raportului de expertiză contabilă, fila nr. 178 din vol. II al dosarului), bunuri pentru care au fost identificate în contabilitatea firmei documente justificative de achiziție. De asemenea, societatea avea disponibilități bănești în casă și conturi de 22.856 lei. Aceste bunuri nu au fost identificate faptic și predate administratorului/lichidatorului judiciar de către fostul administrator statutar, în vederea valorificării în cadrul procedurii insolvenței. Mai mult decât atât, deși a formulat apărări cu privire la cererea de atragere a răspunderii sale personale, pârâul Dragomir Bogdan Cristian nu a justificat în niciun fel lipsa acestor bunuri din patrimoniul societății administrate. În aceste condiții, având în vedere că pârâul, în calitate sa de fost administrator al SC Dragomir Invest SRL, nu a justificat lipsa activelor imobilizate și disponibilităților bănești, la care s-a făcut referire anterior, s-a activat prezumția utilizării frauduloase a acestor bunuri, în interes personal.

Pe de altă parte, expertul contabil a identificat în categoria creanțelor imobilizate, garanții de bună execuție, nerecuperate în mod nejustificat, centralizate în anexa 2 a raportului de expertiză contabilă (fila nr. 179 din vol. II al dosarului) în cuantum total de 11.201,76 lei.

Mai mult decât atât, din analiza financiar contabilă a societății debitoare reiese că administratorul statutar nu a făcut demersurile necesare recuperării creanțelor în valoare totală de 103.665 lei (menționate în anexa 3 a raportului de expertiză contabilă – fila nr. 180 vol. II dosar) și nici nu a predat administratorului/lichidatorului judiciar documentele necesare în vederea identificării debitorilor societari și formulării de acțiuni în acest sens, refuzul său în acest sens fiind unul expres.

În acest context, judecătorul-sindic apreciază că omisiunea administratorului societății debitoare de a recupera creanțele restante față de terți și garanțiile de bună execuție intră în sfera ilicitului de natură civil delictuală, reglementat de dispozițiile art. 138 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2006, constituind un început de dovadă în acest sens, care se completează cu celelalte acțiuni/inacțiuni ale pârâului, la care s-a făcut referire anterior, care dovedesc intenția sa de a favoriza debitorii societății. Practic, prin nerecuperarea creanțelor și a garanțiilor de bună execuție s-a creat terților debitori un avantaj, creditorii societății fiind astfel prejudiciați.

Faptul că pârâul, în calitate de reprezentant al societății SC Dragomir Invest SRL, a formulat acțiuni în justiție pentru recuperarea creanțelor în sumă de 16.236 lei și de 12.807 lei de la debitorii SC Andimaris SRL (dosar nr. 2669/291/2014 al Judecătoriei roman, declinat Judecătoriei Gherla) și SC Matei Construct SRL (dosar nr. 3192/291/2014 a Judecătoriei Gherla), nu este de natură să îl exonereze de răspundere în condițiile în care demersurile respective nu s-au finalizat datorită unor vicii de procedură (acțiunile fiind respinse ca inadmisibile), iar pârâul nu a mai uzitat de celelalte mijloace juridice (acțiuni în pretenții de drept comun) pe care le avea la îndemână pentru a obține titluri executorii împotriva celor două societăți debitoare.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre faptele susmenționate, imputabile pârâului și starea de insolvență a societății SC Dragomir Invest SRL, aceasta este evidentă ținând seama de faptul că debitoarea ar fi avut posibilitatea de achita o parte din datorii (în valoare de 376.381 lei la data de 31.01.2015) și de a evita starea de insolvență dacă administratorul și-ar fi exercitat mandatul în mod corespunzător, valorificând activele în valoare de 169.847,4 lei și recuperând creanțele și garanțiile de bună execuție ale societății, în cuantum de 114.866,76 lei, în interiorul termenelor de prescripție.

Referitor la activitatea la care se referă art. 138 alin. 1 lit. e din Legea nr. 85/2006, trebuie precizat că prin faptele de deturnare sau ascundere a unei părți din activul persoanei juridice se înțeleg acele fapte ilicite de natură contabilă, prin care o parte a activului sau anumite bunuri individual determinate sunt deturnate de la destinația lor normală ori sunt ascunse terților, cum ar fi cele prin care se realizează dispariția unor acte contabile justificative, falsificarea unor acte contabile în sensul modificării destinației bunului sau al naturii bunului intrat în patrimoniul societății etc., iar mărirea, în mod fictiv, a pasivului se referă la orice faptă ilicită de natură contabilă prin care se mărește în mod fictiv pasivul patrimonial al persoanei juridice, în această categorie putând fi încadrată falsificarea registrelor contabile prin introducerea unor obligații inexistente sau păstrarea unor datorii deja plătite.

În speță, fapta invocată de creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, de nepredare a activelor imobilizate, în valoare de 146.991,4 lei, reprezintă un act material care se încadrează în categoria faptelor reglementate de art. 138 alin. 1 lit. e din legea specială. Astfel, nejustificarea pertinentă a inexistenței bunurilor respective în patrimoniul debitoare conduce la concluzia ascunderii acestei părți de activ în fraudă creditorilor.

Prin acțiunile/inacțiunile la care se referă art. 138 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2006, constând în ținerea unei contabilități fictive, dosirea unor documente contabile sau neținerea contabilității în conformitate cu prevederile legale se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delictive civile. Lichidatorul judiciar și creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț au apreciat că pârâul a săvârșit una dintre aceste fapte, respectiv a ținut o contabilitate fictivă, cu nerespectarea legislației specifice, ajungând la această concluzie ca urmare a constatărilor cuprinse în raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 28.07.2015, în care s-a concluzionat, în esență, că au fost înregistrate în contabilitatea societății SC Dragomir Invest SRL facturi fiscale nereale, emise de societăți inactive sau inexistente și că au fost încălcate reglementările fiscale referitoare la cheltuielile deductibile.

Or, prima faptă la care fac referire cei doi reclamanți nu se poate circumscrie noțiunii de ținere a unei contabilități

fictive în lipsa unor dovezi relevante din care să rezulte, pe o parte, caracterul fictiv al tranzacțiilor înregistrate în contabilitate pe bază de documente justificative, în acest sens concluzionând și expertul contabil în răspunsul la obiecțiunile la raportul de expertiză întocmit în cauză (filele nr. 169 – 177 din vol. II al dosarului), iar, pe de altă parte, legătura de cauzalitate dintre efectuarea acestor tranzacții și incapacitatea de plată a societății debitoare, precum și intenția pârâtului de a prejudicia societatea administrată prin încheierea operațiunilor comerciale respective.

Nici modul în care au fost evidențiate în contabilitatea societății cheltuielile de protocol, cele cu combustibilul/piese de schimb/reparații și cu amortizarea mijloacelor fixe nu pot constitui acte materiale ale faptelor reglementate de art. 138 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2006 întrucât au fost identificate documente justificative ale acestor cheltuieli, iar stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale a fost o consecință a modului de interpretare a prevederilor privind deductibilitatea acestor cheltuieli. În acest sens este relevant faptul că organul fiscal a stabilit în sarcina societății debitoare obligații fiscale suplimentare (prin decizia de impunere emisă la data de 28.07.2015), prevalându-se de dreptul său de apreciere prevăzut de art. 11 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 – Codul fiscal, respectiv art. 6 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 – Codul de procedură fiscală, prin reconsiderarea regimului fiscal a unor cheltuieli înregistrate în evidența contabilă a societății.

Mai mult decât atât, în raportul de inspecție fiscală nr. F-NT 295/28.07.2015, (filele nr. 8-17 din dosarul asociat a4), inspectorii fiscali nu au constatat vreo deficiență referitoare la modul de ținere a contabilității societății care să fi determinat imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitoarei, subliniind în capitolul V – „Alte constatări” că debitoarea a organizat și condus evidența contabilă în conformitate cu prevederile Legii nr. 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, a deținut și utilizat registrele contabile și fiscale în conformitate cu prevederile legale și a depus situațiile financiare anuale și raportările contabile la organul fiscal teritorial cu respectarea termenelor legale, ceea ce conduce la concluzia ținerii contabilității în mod transparent, cu respectarea reglementărilor imperative ale Legii contabilității nr. 82/1991 și a actelor normative conexe.

Instanța conchide că, în speță, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale speciale a fostului administrator al societății debitoare, reglementate de art. 138 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2006.

Față de cele expuse anterior, trebuie menționat că pârâtul nu poate răspunde patrimoniul decât pentru prejudiciul generat direct de faptele care îi sunt imputabile și nu pentru întreg pasivul societății debitoare întrucât răspunderea specială poate fi angajată doar pentru prejudiciul care nu-l poate depăși pe cel aflat în legătură de cauzalitate cu actele/operațiunile ilicite desfășurate de administratorul debitoarei. Or, deși s-a solicitat atragerea răspunderii pârâtului pentru acoperirea tuturor creanțelor creditorilor participanți la procedura insolvenței, în valoare cumulată de 718.641,69 lei, s-a dovedit că fapta sa ilicită, prevăzută de art. 138 alin. 1 lit. a și e din Legea nr. 85/2006 a creat o pagubă societății debitoare într-un cuantum inferior, respectiv 284.714,16 lei, astfel că poate fi obligat doar la acoperirea creanțelor societății în limita acestui prejudiciu.

În consecință, reținând că în cauză sunt întrunite cele patru elemente ale răspunderii civile delictuale de tip special, reglementate de art. 138 alin. 1 lit. a și e din Legea nr. 85/2006 coroborat cu art. 998 Cod civil, instanța va admite parțial cererile de atragere a răspunderii patrimoniale, formulate de lichidatorul judiciar și de creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț și, pe cale de consecință, va dispune ca parte din pasivul rămas neacoperit al societății debitoare SC Dragomir Invest SRL, în sumă de 284.714,16 lei, să fie suportat de pârâtul Dragomir Bogdan Cristian.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Admite în parte cererile de atragere a răspunderii patrimoniale personale, formulate de lichidatorul judiciar Activ Judiciar I.P.U.R.L., cu sediul în Piatra Neamț, Bd. Decebal nr. 3, bl. E-2, et. 1, ap. 16, județul Neamț și creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, din cadrul Direcției Regionale a Finanțelor Publice Iași, cu sediul în Piatra Neamț, Bd. Traian nr. 19 bis, județul Neamț, în contradictoriu cu pârâtul Dragomir Bogdan Cristian, [REDACTED] cu sediul procesual ales la cabinet avocat Iliescu Simona Laura, din Iași, str. Sfântul Andrei nr.28A, județul Iași.

Dispune ca parte din pasivul rămas neacoperit al societății debitoare SC Dragomir Invest SRL, în sumă de 284.714,16 lei, să fie suportat de pârâtul Dragomir Bogdan Cristian.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare, urmând ca cererea să fie depusă la Tribunalul Neamț.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 04.03.2020.

Președinte,
Claudia-Veronica Vasiliu

Grefier,
Angelica Toma